

Da imidlertid dels den nye paalagte Huskat har udjævnet det tilsyneladende Misforhold, saa at Grundskatten i Forening med denne nu udgjør kun lidt mere end det Beløb, som Kommunen hidtil har svaret efter Grund og Hartkorn, nemlig 1,233 Kr. 99 Ø., og dels, at Allinge lærlig netop i hele dette Tidrum aarlig til Hjælp til Havnens overordentlige store Udgifter har maattet yde denne et Bidrag af 2,000 Kr., hvoraf Fjerdeparten, 500 Kr., ifølge Ministeriets Skrivelse af 7de Mai 1857, som approberer Havneanlægget, er paalignet Allinge Bys faste Eiendomme, medens Resten lignes paa Formue og Leilighed (hvilke Bidrag dog forhaabentlig i en snarlig Fremtid vil ophøre, om ikke nye Uheld atter skulde tilstøde Havnen), saa finder man for Liden ikke Anledning til at ønske nogen Forandring i den saa nylig fastsatte Vedtægt.

21) Næst Byraad, dat. den 18de Marts 1879.

„Af disse Bilag vil det behageligt ses, at den i Aarene 1864—76 af de faste Eiendomme baaerne Krootdel af Kommunens samlede Skattebeløb gennemgaaende har været c. $\frac{1}{5}$. Efterat Vedtægten efter Lov af 11te Februar var traadt i Kraft fra 1ste Januar 1877, sank Forholdet strax ned til c. $\frac{1}{11}$. Ligesom Loven synes at forudsætte, at et mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{4}$ bevægeligt Forhold maa anses for det normale, saaledes har Byraadet i sin Tid ved Indsendelsen af den derefter stadfæstede Vedtægt udtalt sig for, at man vilde have anset det for det Onskeligste, om Forholdet kunde være forblevet uforandret, c. $\frac{1}{6}$ af de faste Eiendomme mod $\frac{1}{6}$ af Personer. Dette Forhold er imidlertid, som det ses, blevet betydeligt forrykket, og under den stadige og betydelige Stigning i Kommunens samlede Skattebeløb vil Misforholdet i de 3 Aar, der staa tilbage, indtil Vedtægtens første Revision skal finde Sted, rimeligvis blive betydelig forværret.

Maaget nu det formentlig Normale ikke vil kunne tilbageføres ved at lægge det i Lovforslag Nr. 18 angivne Decennium 1865—1874 til Grund for den fremtidige kommunale Beskatning af de faste Eiendomme, vil Forholdet dog paa den Maade i en væsentlig Grad blive ført det Normale nærmere. Man vil derved komme til at lægge c. $\frac{1}{7}$ eller c. 14 pCt. paa de faste Eiendomme, og Byraadet maa selvfølgelig, i Konsekvens af sin tidligere Udtalelse, som den efter de sidste Aars Erfaring maa endnu stærkere betone, udtale sig til Gunst for det for Rigsdagen indbragte Lovforslag.

22) Svaneke Byraad, dat. den 25de Marts 1879.

„Af det Anførte fremgaar det, at Skatterne af faste Eiendomme, der efter Vedtægten vare beregnede at skulle udgjøre $\frac{1}{4}$, 31 af samtlige Skatter, nu kun udgjøre $\frac{1}{9}$, 32 af Skattebeløbet, endskjøndt Afgiften af Bygninger er steget til næsten det Dobbelte af det Beregnede, og at Misforholdet vilde blive endnu større, dersom Gjennemsnitsbeløbet af Aaret 1866 til 1875 blev lagt til Grund for en Revision.

For Svaneke Kommunes Vedkommende vilde saaledes en Lov af Indhold som det af Landsstinget den 5te November f. A. vedtagne Lovforslag være uden Betydning.“

23) Natirkeby Byraad, dat. den 24de Marts 1879.

„Ved at sammenligne Aaret 1853—62 med Aaret 1865—74 i vedlagte Opgjørelse vil man se, at i det sidste Aaar var Gjennemsnittet af Skatterne paa fast Eiendom en Del større end i det første, saa at, hvis Forholdet stiller sig lignende i de Kjøbstæder, der endnu ikke have uarbejdet den i Lov af 11te Februar 1863 § 11 omtalte Skattevedtægt, det da maatte være hensigtsmæssigt at lægge et senere Aaar til Grund for Udarbejdelsen end det i Loven foreskrevne.

Naar henses til Skatteforholdet heri Byen, siden Vedtægten traadte i Kraft, viser det sig, at Skatterne paa fast Eiendom nærmere udgjorde $\frac{1}{8}$ af hele Skattebeløbet end $\frac{1}{4}$, hvilket Forhold har vist sig meget misligt; thi medens Købmandskassen kun modtager 2 Kr. 66 Øre pr. Td. Hartkorn (se vedlagte Vedtægt), saa maa den paa Amtstuen betale 4 Kr. pr. Td., hvilket er Kjøbstadens Bidrag til Amtstuen. Da der nu ogsaa er Beboere i Aaler Sogn, der ere Jordlodder i Byens Vang, maa — ifølge Ovenstaaende — Byens Skatteydere ligefrem betale en Del af disse Sogneboeres Hartkornsskat. Dette Forhold kan vel rettes ved første Revision af Skattevedtægten; men da Forholdet i de efterfølgende Aar mulig atter kan blive forrykket derved, at Bidraget til Amtstuen bliver forhøjet, og der saa skal hengaa en Tid af 20 Aar, før den næste Revision skal foretages, kunde Byraadet ønske, at denne blev foretagen noget hyppigere (f. Ex. hvert 10de Aar), for at forrykkede Forhold ei skulde være for længe.“